

hvis de køber aktier i banken selv og river dem i stykker, så har de haft et tab, som de vil trække fra i skat. Det er rendyrket skatteunddragelse.

I stedet for at rive aktierne i stykker kunne de være solgt og have givet banken en fortjeneste eller som minimum et mindre tab, end hvis aktierne makuleres. Hvis de virkelig tabte penge på makuleringen, ville de selvfølgelig aldrig gøre det, for et reelt tab er altid større end den skattemæssige fordel af tabet, så det vælger ingen frivilligt.

Sagen er da også, at bankerne ikke taber penge. Når banker og andre virksomheder annullerer aktier, som det teknisk hedder, stiger alle de tilbageværende aktier tilsvarende i kurs og værdi. Aktier er jo udtryk for, at man ejer en andel af en virksomhed. Bliver der færre andele, bliver de enkelte andele naturligvis mere værd.

Banken taber ikke i værdi, når der bliver færre aktier, og aktionærerne taber intet. Derfor er der naturligvis ikke noget tab, der skal kunne trækkes fra. Så simpelt er det, og sådan gælder det for alle landets virksomheder. Kun enkelte banker mener noget andet for netop deres vedkommende.

Opkøb og makulering af egne aktier er en metode til at udbetale udbytte til aktionærerne. Enten udbetales de som simpelt udbytte til aktionærerne, eller man makulerer egne aktier, hvorefter aktionærerne får udbyttet i form af kursstigninger.

Begge former for udbyttebetaling er helt legale, men dog med den forskel, at ordinært udbytte beskattes straks ved udbetalingen, mens udbytte i form af kursstigninger i nogle tilfælde vil være helt skattefrit, i andre medføre en udskydelse af det tidspunkt skatten skal betales.

Der er altså en skattefordel for aktionærerne ved at bruge den sidste form for udbyttebetaling. Det har Enhedslisten flere gange kritiseret, men her har Folketinget med åbne øjne vedtaget, at der skal være en skattefordel for aktieejere.

Til gengæld har Folketinget aldrig vedtaget noget som helst om, at konfetti skal kunne trækkes fra i skat, heller ikke når konfettien er lavet af egne aktier. Og udbetaling af udbytte kan intet firma trække fra i skat, uanset hvilken form for udbyttebetaling man vælger. Sådan er det selvfølgelig også for banker.

Kl. 18.40

I Sydbank har de konfetti, de mener er mere end 100 mio. kr. værd; i Jyske Bank mener de, at resterne af aktierne er 600 mio. kr. værd. For alle

banker er beløbet i værste fald tæt på 6 mia. kr., penge, der i givet fald skal betales af landets øvrige skatteborgere.

Hverdagen er fyldt med valgsituationer, hvor man skal vælge mellem at have en formel ret, man selv må tage ansvar for, om det også er rimeligt. Sådan optræder vi over for hinanden, og selv de største virksomheder har måttet indse, at det ikke er nok at kunne henholde sig til en eller anden paragraf, når omverdenen vurderer, hvordan en virksomhed optræder.

Det ved producenten af sportsudstyr, der måtte afstå fra at bruge børnearbejde, selv om det var lovligt. Det ved Shell, der måtte opgive at dumpe en olieplatform i Nordsøen, selv om de havde ret til det. Og det ved mange andre firmaer, der har indset, at det ikke nytter noget bare at finde et formelt hul i lovgivningen.

Vil virksomhederne have så stramme regler, at der aldrig kan findes et enkelt punkt, der kan fortolkes eller omgås med stor spidsfindighed, så bliver det et paragrafrytteri, der vil kvæle ethvert initiativ. På samme måde som myndighederne, herunder skattemyndighederne, skal administrere på en måde, så der er plads til ret og rimelighed, skal virksomhederne naturligvis også handle ud fra ret og rimelighed. Derfor burde bankerne trække deres urimelige krav om fradrag for aktier, de har revet itu.

Når det er sagt, så ærgrer det selvfølgelig, at skatteministeren og myndighederne ikke for længst og senest, da der opstod den mindste tvivl i denne sag, straks fik præciseret lovgivningen, så man i hvert fald havde minimeret tabet. Men sådan er det jo med denne regering. Kan et hul til gavn for vennerne få lov til at leve, så foretrækker man helst det.

Jann Sjørnsen (KD):

Da der er skabt usikkerhed om skattemyndighedernes opfattelse vedrørende de skattemæssige konsekvenser af, at et selskab køber og annullerer egne aktier, ja, så har regeringen fremsat L 173. Jeg skal ikke gennemgå materien yderligere, men vi kan selvfølgelig tilslutte os det formål, der er med lovforslaget, og den hensigt, det har, idet jeg jo selvfølgelig bemærker, at det også understreges i lovforslaget, at regeringen med forslaget selvfølgelig ikke har til hensigt at påvirke udfaldet af de verserende sager. Det ville selvfølgelig heller ikke være specielt klogt at fremsætte et forslag med lige præcis det formål.

Man kan diskutere det kunstneriske indtryk, eller om regeringen har udvist rettidig omhu i